

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/195/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1611203790
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1611203790.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holicekej v právnej veci žalobkyne: O. O. Z., D. XX.XX.XXXX, N. A. A. XX, F., proti žalovanému: S. P., D. XX.XX.XXXX, N. Z. Č.. XXX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 05. novembra 2018, č.k. 27C/186/2011-399, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalobkyne a žalovaného tak, že prikázal solidárny záväzok žalobkyne a žalovaného voči veriteľovi Slovenská Z. V. Z., L.: XX XXX XXX, H. XX, N. zo Zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X/X vo výške ku dňu rozhodnutia súdu - 1.350,67 eur do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorá bude povinná predmetný dlh v celosti uhradiť a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom vyrovnania sumu 675,34 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.288,37 eur titulom náhrady za prostriedky vynaložené z majetku žalobkyne na zaplatenie kontokorentného úveru č. XXXXXXXXXXXX/X/X Z. V. Z.. do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v sume 66 eur spoločne a nerozdielne. Žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania a obom stranám uložil povinnosť nahradit' trovy vzniknuté štátu, a to každej z nich v 1/1, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak podľa § 143, §148 ods. 1, § 149 ods. 1, 3, 4, § 150 Obč. zákonníka s odôvodnením, že po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobkyňou ostalo predmetom sporu len vyporiadanie spoločného dlhu strán, a to kontokorentného úveru, poskytnutého stranám spoločnosťou Slovenská Z. V. Z.. na základe zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý úver bol poskytnutý formou povoleného prečerpania sporožirového účtu strán č. XXXXXXXXXXXX/XXXX. Žalobkyňa zároveň žiadala zaviazat' žalovaného zaplatiť jej sumu ňou zaplatených úrokov na predmetnom účte. Vykonaným dokazovaním zistil, že strany uzatvorili manželstvo dňa XX.XX.XXXX, F. N. F. Okresného Z.W. O. č. k. XC/XX/XXXX - XX R. W. XX.XX.XXXX, právoplatným dňa 26.05.2008. Počas trvania manželstva dňa 15.04.2002 uzatvorila žalobkyňa so Z. Z. V. Z.. R. P. Ú. Č.. XXXXXXXXXXXX/XXXX, predmetom ktorej bol sporožirový účet, ktorého majiteľkou sa stala žalobkyňa. Dňa 10.03.2004 uzatvorila žalobkyňa so Z. Z. V. Z.. Zmluvu o kontokorentnom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru Č.. XXXXXXXXXXXX/X/X s výškou úverového rámca 40.000 Sk. Dňa 03.12.2004 Dohodou o pristúpení k právam a záväzkom a Dodatkom č. 1 k Zmluve o bežnom účte Č.. XXXXXXXXXXXX/XXXX, uzavretým medzi Z. Z.P. V. Z.. a žalobkyňou ako pôvodnou majiteľkou účtu a žalovaným ako

pristupujúcim majiteľom účtu, pristúpil žalovaný ku všetkým právam a povinnostiam zo zmluvy. V zmysle bodu III. Dodatku sú pôvodný a pristupujúci majiteľ v právnych úkonoch týkajúcich sa spoločného vkladu oprávnení spoločne a nerozdielne. Kontokorentný úver strany ešte za trvania manželstva vyčerpali a podľa ich zhodných tvrdení bol úver za trvania manželstva použitý na uspokojovanie spoločných potrieb oboch manželov. Uzavrel preto, že úver bol pred rozvodom manželstva použitý v prospech oboch manželov a nebol vynaložený na majetok v osobnom vlastníctve len jedného z manželov. Po rozvode manželstva bola časť prostriedkov z kontokorentného úveru použitá na úhradu iných spoločných dlhov oboch manželov, ako obaja zhodne vo svojich podaniach tvrdili. Obe strany zhodne tvrdili, že úver č. XXXXXXXXXXX bol splácaný z prostriedkov kontokorentného úveru poskytnutého k sporozírovému účtu aj po rozvode manželstva, pričom prostriedky tohto úveru boli použité na kúpu novinového stánku S. F., ktorý bol v bezpodielovom spoluvlastníctve, bol zdrojom príjmov, ktoré sa stali súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva a na práci v ňom sa podieľali obaja manželia. Uzavrel preto, že aj úver č. XXXXXXXXXXX patril do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ak sa z prostriedkov kontokorentného úveru splácal tento "bežný" úver v BSM, išlo opäť o použitie prostriedkov úveru na účely spoločné oboch manželov, a nie na majetok vo výlučnom vlastníctve len jedného z nich. V konaní nevyšlo najavo, že by niektorá časť úveru bola použitá výlučne v prospech žalobkyne alebo žalovaného na zveľadenie ich výlučného majetku, vychádzal preto z toho, že prostriedky úveru boli použité na spoločné účely oboch manželov. Kontokorentný úver preto posúdil ako súčasť bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré jeden z bývalých manželov navrhol súdu po jeho zániku včas vyporiadať. Ku dňu zániku BSM bol zostatok účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX - 37.249,39 Sk, t. j. - 1.326,45 eur a ku dňu vyhlásenia dokazovania za skončené (04.10.2018) bol zostatok účtu - 1.350,67 eur. Vychádzal z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké a považoval za spravodlivé, aby sa na úhrade predmetného dlhu, ako aj úrokov z neho plynúcich, podieľali strany pomerne, každý v jednej polovici. Rozhodol preto, že žalobkyňa sa zaväzuje splatiť predmetný úver a žalovaný je povinný zaplatiť jej polovicu dlhu nachádzajúceho sa na predmetnom účte, t. j. sumu 675,34 eur (1/2 zo zostatku ku dňu rozhodovania súdu). Z predložených výpisov z bankového účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX zistil, že odo dňa zániku BSM do dňa vyhlásenia dokazovania za skončené (04.10.2018) zaplatila žalobkyňa na kontokorentný úver k účtu sumu 4.362,69 eur a žalovaný zaplatil sumu 1.785,96 eur. Rozdiel medzi uvedenými sumami predstavuje 2.576,73 eur, a preto na návrh žalobkyne zaviazal žalovaného zaplatiť jej polovicu z tohto rozdielu, a to sumu 1.288,37 eur. V súlade s § 232 ods. 3 C.s.p. určil žalovanému s prihliadnutím na jeho situáciu, že je dôchodca s príjmom 335 eur, z ktorého spláca úver na dom v jeho vlastníctve, dlhšiu lehotu na plnenie, a to 30 dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konaniach rozhodol podľa § 262 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 a § 257 C.s.p. s odôvodnením, že vyporiadanie BSM bolo v záujme oboch účastníkov a úspešnosť oboch účastníkov v konaní bola takmer rovnaká, preto žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal a z rovnakého dôvodu obe strany zaviazal povinnosťou náhrady vzniknutých trov štátu, ktorými sú vecné náklady v celkovej sume 48 eur, náhradu ktorých priznal Slovenskej sporiteľni a. s. uznesením zo dňa 18.12.2012 a zo dňa 04.10.2013. O povinnosti účastníkov zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie rozhodol podľa § 2 ods. 1 písm. b) a ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z Registra trestov.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalovaný, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s rozsudkom súdu prvej inštancie a sumy, ktoré by mal zaplatiť žalobkyňa, považuje za nespravodlivé; žalobkyňa nie je nič dlžná a keby mal zaplatiť požadovanú sumu, tak by vlastne splatil celý úver on. Uviedol, že za obdobie 2008 až 2010 vložil na spoločný účet č. XXXXXXXXXXX sumu 92.491,06 Sk, t. j. 3.070,14 eur. Tento účet si založil spoločne s bývalou manželkou nielen vo vlastný prospech, ako ona tvrdí, ale v spoločný prospech, keďže mali bezpodielové spoluvlastníctvo ako manželia. Bývalá manželka si viedla svoj "súkromný" účet v Z. Z. Č. XXXXXXXX/XXXX a zatajovala mu, koľko má na tomto účte a zatajila to aj pri vysporiadaní. Našiel kópiu tohto účtu z roku 2002, ktorú priložil k odvolaniu. K existujúcim vtedajším účtom nakreslil grafickú prílohu č. 3 a uviedol, že mal len jeden účet, a to spoločný. Nový účet si založil po rozvode dňa 07.07.2008. Uviedol, že dokladá aj tri listy výpisov o spotrebnom úvere, a to zo dňa 21.07.2009 so sumou pohľadávky 61,99 eur, zo dňa 14.01.2010 so sumou 36,32 eur a zo dňa 28.01.2010 so sumou 136,36 eur. Z uvedeného vyplýva, že úver dovedy splácal a chýbajúca suma nebola veľká. Povolený debet na účte bol 40.000 Sk, podľa výpisu zo dňa 31.03.2011, kedy už prestal vkladať na tento účet je mínusová položka 1.464,06 eur. Podľa výpisu zo dňa 28.12.2009 je omeškaná suma pohľadávky 35,85 eur a z januára 2009 je podľa výpisu sporozírového účtu - 1.343,03 eur. Úver bol 150.000 Sk a on vložil na daný účet celkom 92.491,06 Sk, t. j. 3.070,14 eur. Keby bývalá manželka splácala tak ako on, t. j. rovnakými splátkami, tak banka nemusela ísť do povoleného debetu - 40.000 Sk. Peniaze však nekladala na tento spoločný dlhový účet, ale na svoj účet, ktorý si zatajovala a nepriznala

ani pri vysporiadaní; prostriedky na tomto účte boli aj z manželstva trvajúceho 7 rokov, aj niekoľko mesiacov. Poukázal na rok 2009, v ktorom na začiatku bol sporožirový účet - 1.343,03 eur a koniec roka je omeškaná suma 35,85 eur. Z týchto dôvodov sa necíti byť dlžníkom. Ďalej sa v odvolaní vyjadril k osočovaniu bývalou manželkou ohľadne falošných podpisov - vklady do N., G. Č. A. O.H. R. R. XX.XX.XXXX o vklade 100.000 Sk a uviedol, že v tej dobe s ňou nežil, ďalej predložil kópiu cenného papiera od A. A., ktorý si zakúpil v roku 1996, ktorý mu zobrala z jeho dielne. Nesúhlasil s jej tvrdením, že pred manželstvom s ňou nič nemal, pretože keď sa prisťahoval do G., prišiel s dvoma autami, mal zariadenie stolárskej dielne, ako aj rôzne zámočnicke veci a doložil podpísané prehlásenie od M. T., ktorý mu pomáhal pri demolačných prácach časti stavby S. F.Í..

3. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že v čase nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvoze manželstva mali so žalovaným poskytnuté a nesplatené dva úvery. Išlo o spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 150.000 Sk, ktorý bolo potrebné splatiť v stanovenom termíne, bol použitý na kúpu novinového stánku, ktorý využíval žalovaný na svoju činnosť. Od roku 2009 ho prestal splácať, musela ho splácať ona, ukončený bol XX.XX.XXXX. Tento úver nie je predmetom sporu. Predmetom sporu je kontokorentný úver č. XXXXXXXXXXX/XXXX, pôvodne v sume 40.000 Sk, pričom ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvoze manželstva bol stav 39.096,39 Sk a ku dňu 31.12.2018 bola zostatková suma 1.356,96 eur. V tomto rozmedzí sa pohyboval stále a k žiadnym veľkým zmenám nedošlo. Tento úver nebol časovo obmedzený a od roku 2011 (po skončení spotrebného úveru) sama splácala úroky a poplatky, cca 25 eur mesačne, aby sa základ nezvyšoval. Keďže k dohode medzi stranami nedošlo, obrátila sa na súd, aby mohla získať 1/2 sumy z istiny, ktorú v decembri 2018 na základe rozhodnutia súdu celú vyplatila a 1/2 úrokov, ktoré splácala od roku 2011. Tieto obidva úvery boli prepojené, všetky finančné prostriedky, ktoré sa vložili, je jedno na ktorý úver, sa automaticky presunuli na spotrebný úver, ktorý bol časovo limitovaný, teda všetky finančné prostriedky, ktoré boli vložené do 27.04.2011, v skutočnosti splácali kontokorentný úver a na kontokorentnom úvere zostávala stále pôvodná dlžoba. Výpisy predložené žalovaným nie sú smerodajné, pretože peniaze boli ihneď presúvané na spotrebný úver a kontokorentný úver vôbec nesplácali. K jej osobnému účtu uviedla, že ho vlastnila už pred uzatvorením manželstva so zostatkom cca 5.000 Sk, na tento účet jej chodila pravidelne výplata a tiež z neho pravidelne čerpala na vedenie domácnosti, v čase rozvodu sa tam nachádzala suma 798 Sk.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne zotrval na svojich námietkach uvedených v odvolaní, že žalobkyňa si neplnila povinnosť splácať úver po rozvoze manželstva a že on vyplatil nad rozsah svojej jednej polovice dlhu aktuálneho v čase rozvodu manželstva, zo sumy dlhu v aktuálnom čase zaplatil 2.589 eur a žalobkyňa iba 1.212 eur, teda v čase určeného splátkového kalendára. Namietal, že súd ho zaviazal k zaplateniu 1 nedoplatku plus úroky z omeškania bez toho, aby preukázal, ktorý z bývalých manželov sa akým podielom podieľal na splácaní predmetného dlhu po rozvoze manželstva. Pokiaľ nestačia jeho výpisy z banky o vkladoch na predmetný účet, súd mal zabezpečiť výpisy z banky - koľko kto zaplatil v období určeného splátkového kalendára. Prednosť mal na splácanie predmetný spotrebný úver. Predložil kópiu 1. Upomienky na meno žalobkyne zo dňa 14.10.2008 s vykázanou pohľadávkou 667 Sk na predmetnom účte s povoleným debetom a kópiu potvrdenia o jeho vklade na tento účet zo dňa 17.10.2008, kde vložil 4.000 Sk. Ďalej predložil kópiu výpisu zo dňa 30.06.2011 na meno žalobkyne s vykázaným debetom na účte 1 347,55 eur.

5. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrvala na skutočnostiach uvedených v jej predchádzajúcom vyjadrení a namietala, že nie je pravda, že splatila 1.212 eur, pretože dokázateľne do 27.04.2011 splatila 3.138 eur a logicky musela splatiť viac, pretože žalovaný prestal splácať rok po rozvoze, pričom ona splácala dva roky. Potvrdila, že žalovaný dňa 17.10.2008 zaplatil sumu 4.000 Sk na kontokorentný úver a poukázala na to, že táto suma bola prevedená na spotrebný úver a na poplatky a úroky, pričom spotrebný úver bol poskytnutý v sume 150.000 SK a využil sa na kúpu novinového stánku na podnikateľskú činnosť odporcu, bol časovo limitovaný a ňou dosplácaný sumou 3.138,06 eur, a teda suma 4.000 Sk nebola použitá na splácanie kontokorentného úveru, ale v konečnom dôsledku na splácanie jeho stánku. Žalovaný stánok predal ešte pred splatením tohto úveru, ale dlh nevyplatil. K žalovaným tvrdenom debete na účte v sume 1.347,55 eur podľa výpisu zo dňa 30.06.2011 uviedla, že v období od 15.04.2010 do 13.12.2010 vložila na kontokorentný úver sumu 385 eur a v tom istom čase vyplácal exekútora v celkovej sume 478,57 eur a rozdiel nikdy nevyrovnal, čím konečný stav účtu k 31.12.2010 stúpol na 1.464,06 eur. Tento rozdiel dosplácala žalobkyňa.

6. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný

skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Podľa § 143 Obč. zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva, alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

8. Z ust. § 149 ods. 2/ a 3/ Obč. zákonníka vyplýva, že ak nedošlo k vyporiadaniu BSM dohodou, vykoná vyporiadanie súd na návrh niektorého z rozvedených manželov podaný do troch rokov od zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva.

9. Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva je všetko, čo patrilo do tohto spoluvlastníctva a čo existovalo v čase jeho zániku. Vyporiadanim sa určí, ktoré veci ostanú vo výlučnom vlastníctve jedného zo spoluvlastníkov a ktoré vo výlučnom (oddelenom) druhého vlastníka, príp. ktoré zostanú v podielovom spoluvlastníctve oboch a v akom pomere. Vyporiadanie znamená nielen rozdelenie hnuiteľných a nehnuteľných vecí, ktoré patrili do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, ale aj vzájomné vyporiadanie všetkých pohľadávok a dlhov vyplývajúcich z tohto spoluvlastníctva, a to podľa zásad uvedených v § 150 Obč. zákonníka. Jedná sa o tzv. vyporiadanie v širšom slova zmysle.

10. Základnou zásadou pre vyporiadanie BSM v zmysle § 150 Obč. zákonníka je, že podiely oboch manželov sú rovnaké, avšak z tejto zásady zákon pripúšťa výnimky, ktoré umožňujú podiely určiť aj iným pomerom, a to na návrh niektorej zo strán sporu, v prípade ak na základe vykonaného dokazovania predovšetkým navrhnutým stranami, je skutkový stav zistený tak, že je jednoznačné možné z neho vyvodit' odôvodnenosť tejto nerovnosti. V zásade však súd vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Uvedené platí rovnako aj pre vyporiadanie záväzkov a dlhov.

11. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho oddeleného majetku vynaložil na spoločný majetok. Každý z manželov je tiež povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho oddelený (samostatný) majetok.

12. Civilné sporové konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva začína len na návrh, súd však nie je viazaný návrhmi strán v tom smere, ako má vyporiadanie vykonať.

13. Súd môže do vyporiadania zahrnúť len tie veci (majetkové práva a záväzky), ktoré strany sporu urobili predmetom vyporiadania; to platí aj pre zápočty toho, čo bolo vynaložené zo spoločného majetku na výlučné majetky manželov a naopak.

14. V prejednávanej veci vykonal súd prvej inštancie dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie skutočností rozhodujúcich pre ustálenie masy BSM, ktorú strany urobili predmetom vyporiadania, ako aj pre samotné vyporiadanie podľa zákonom stanovených zásad; a v rozsahu dôkazných návrhov strán; zhodnotením výsledkov vykonaných dôkazov v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov dospel aj k správnym skutkovým zisteniam. Vec posúdil správne po právnej stránke, keď na zistený skutkový stav aplikoval príslušné ustanovenia Obč. zákonníka, ktoré aj správne vyložil, na základe čoho správne ustálil, že kontokorentný úver je súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorú jeden z bývalých manželov navrhol súdu po jeho zániku včas vyporiadať a ktorú aj správne vyporiadal v súlade so zásadou rovnosti podielov, keď v konaní neboli zistené žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali určenie podielov strán iným pomerom a dospel k správnenému záveru, že v danom prípade je spravodlivé, aby sa na úhrade predmetného dlhu, ako aj úrokov z neho plynúcich, podieľali strany pomerne, každý v jednej polovici a aby žalovaný zaplatil žalobkyni polovicu rozdielu medzi sumami zaplatenými žalobkyňou a žalovaným na kontokorentný úver odo dňa zániku BSM do dňa vyhlásenia dokazovania za skončené. Svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p. a vysporiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán súvisiacimi s predmetom konania.

15. Súd prvej inštancie správne vyporiadal len solidárny záväzok žalobkyne a žalovaného voči veriteľovi Slovenská Z. V. Z. zo Zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X/X v sume - 1.350,67 eur, keď na základe procesnej aktivity strán v prejednávanej veci zostal po čiastočnom späťvzati žaloby, z celkovej masy BSM predmetom vyporiadania len tento kontokorentný úver a zároveň žalobkyňou uplatnený nárok na náhradu ňou zaplatených úrokov na predmetnom účte po zániku BSM strán, keďže tieto finančné prostriedky vynaložila zo svojho majetku na úhradu spoločného záväzku strán. Na základe vykonaného dokazovania správne uzavrel, že kontokorentný úver, ktorý strany vyčerpali ešte za trvania manželstva, bol použitý v prospech oboch manželov a nebol vynaložený

na majetok v osobnom vlastníctve len jedného z manželov a že časť prostriedkov z tohto úveru bola aj po rozvoze manželstva strán použitá na úhradu iných spoločných dlhov manželov, a to najmä dlhu z úveru č. XXXXXXXXXXXX, z ktorého prostriedky boli použité na kúpu novinového stánku v F.X., taktiež patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, z čoho vyvodil správny záver, že aj úver č. XXXXXXXXXXXX patril do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že spotrebný úver č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý bol stranám poskytnutý v sume 150.000 Sk a ktorý bol splácaný z prostriedkov kontokorentného úveru na účte XXXXXXXXXXX/XXXX, bol už v čase vydania napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie splatený a nebol predmetom vyporiadania, keďže vyporiadanie tohto spotrebného úveru žiadna zo strán v konaní nenavrhol a taktiež žiadna zo strán nežiadala v rámci širšieho vyporiadania vyporiadať prípadné zápočty toho, čo vynaložila po zániku BSM zo svojho majetku na úhradu záväzku spoločného, vyplývajúceho z predmetného spotrebného úveru. Na základe predložených výpisov z bankového účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX súd prvej inštancie ustálil, že odo dňa zániku BSM do dňa vyhlásenia dokazovania za skončené (04.10.2018) zaplatila žalobkyňa na kontokorentný úver k účtu sumu 4.362,69 eur a žalovaný zaplatil sumu 1.785,96 eur. Nedôvodne žalovaný v odvolaní namieta nesprávnosť týchto záverov súdu prvej inštancie z toho dôvodu, že za obdobie rokov 2008 až 2010 vložil na spoločný účet č. XXXXXXXXXXX sumu 92.491,06 Sk, t. j. 3.070,14 eur. Z predložených listinných dôkazov vyplynulo, že vkladmi na tento účet, teda aj vkladmi žalovaného, na ktoré poukázal v odvolaní, nebol splácaný kontokorentný úver, predstavujúci debetu na spoločnom sporozírovom účte strán, ale týmito vkladmi bol splácaný úver č. XXXXXXXXXXX, poskytnutý stranám v sume 150.000 Sk a použitý na kúpu novinového stánku, ktorý však nebol predmetom vyporiadania, pretože strany ho predmetom vyporiadania neurobili. Z týchto dôvodov nemožno považovať vklady žalovaného na spoločný účet č. XXXXXXXXXXX v celom rozsahu za splátky kontokorentného úveru vyporiadaného v tomto konaní. Okrem toho z uvedeného spoločného účtu, na ktorý žalovaný podľa jeho tvrdení vložil sumu 3.070,14 eur, boli realizované aj iné prevody a výbery, napr. úhrady exekúcie 16.04.2010 v sume 82 eur, 06.09.2010 v sume 113 eur, 20.10.2010 v sume 50 eur, výber kartou 11.06.2008 v sume 2.000 eur.

16. Žalovaný ďalej vo svojom odvolaní namieta, že žalobkyňa si viedla okrem spoločného účtu aj svoj vlastný účet, na ktorý si vkladala finančné prostriedky počas trvania manželstva, tieto zatajovala a tento účet nebol vysporiadaný. V konaní však nielen žalobkyňa, ale ani žalovaný nenavrhol vysporiadať okrem záväzku vyplývajúceho z kontokorentného úveru iné finančné prostriedky, napr. na účte navrhovateľky, a preto ním uvádzaný účet nebol predmetom vyporiadania v tomto konaní, keď súd môže do vyporiadania zahrnúť len tie veci, majetkové práva a záväzky, ktoré účastníci, resp. niektorý z nich navrhne vysporiadať, a tým ho urobí predmetom vyporiadania. Okrem toho z vyjadrenia žalobkyne vyplynulo, že na jej osobnom účte mala už pred uzavretím manželstva sumu 5.000 SK, na tento účet jej chodila výplata a zároveň z tohto účtu čerpana finančné prostriedky na vedenie domácnosti. Z uvedeného vyplýva, že aj z tohto účtu boli finančné prostriedky používané na spoločné potreby manželov.

17. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že obsah odvolania žalovaného nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu, alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobkyni, ktorá mala úspech v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní trovy nevznikli.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby

uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).